

ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010
ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΒΟΥΝΙΩΤΙΣΣΑΣ

ΕΤΟΣ 1ο
Αρ.Φύλλου 3
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Η ΚΥΡΑ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ένα έθιμο που τείνει στις ημέρες μας να εκλείψει είναι αυτό της Κυρά Σαρακοστής. Το έθιμο αυτό το συναντούσαμε σε όλο τον ελλαδικό χώρο με διάφορες παραλλαγές. Σε όλες τις περιπτώσεις πάντως, χρησιμοποιούνταν ως ιδιότυπο ημερολόγιο που μετρούσε τις εβδομάδες της Μεγάλης Σαρακοστής.

Η Κυρά Σαρακοστή στις περισσότερες περιοχές ήταν μια χάρτινη ζωγραφιά. Απεικόνιζε μια γυναίκα με σταυρωμένα χέρια, λόγω προσευχής, χωρίς στόμα, λόγω νηστείας, και με επτά πόδια που αναπαριστούσαν τις επτά εβδομάδες της Μεγάλης Σαρακοστής. Κάθε Σάββατο έκοβαν ένα πόδι και έτσι ήξεραν πόσες εβδομάδες νηστείας απέμεναν μέχρι το Πάσχα. Το Μεγάλο Σάββατο, έκοβαν και το τελευταίο πόδι. Αυτό το κομμάτι χαρτί το δίπλωναν καλά και το έκρυβαν σε ένα ξερό σύκο. Τοποθετούσαν το σύκο αυτό μαζί με άλλα, και όποιος το έβρισκε εθεωρείτο τυχερός. Σε κάποιες περιοχές το έβδομο «πόδι» τοποθετούνταν στο ψωμί της Ανάστασης. Και πάλι έφερνε γούρι σε όποιου τη φέτα βρισκόταν το διπλωμένο χάρτινο «πόδι» της Κυρά Σαρακοστής. Σε άλλα μέρη της Ελλάδας η Κυρά Σαρακοστή δεν ήταν φτιαγμένη από χαρτί, αλλά από ζυμάρι. Το ζυμάρι φτιαχνόταν με αλεύρι, αλάτι και νερό. Η διαδικασία ήταν και εδώ η ίδια όπως και με τη χάρτινη.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΗΣΤΕΙΑ

Αδελφός ρώτησε κάποτε ένα γέροντα:

-Τι να κάνω με την κοιλιά μου που με θλίβει και εξαιτίας της δεν μπορώ να τιθασεύσω το σώμα μου;

Και ο γέροντας του απάντησε με την εξής παραβολή:

-Ταξίδευε κάποτε ένας άνθρωπος καβάλα στο γαϊδουράκι του. Αλλ' αυτό πήγαινε πότε από 'δω πότε από 'κει και συνεχώς λοξοδρομούσε. Το κτυπά ο άνθρωπος με το ραβδί του και ο γάιδαρος του λέει: «Μη με χτυπάς και έννοια σου, δεν θα λοξοδρομήσω». Και πράγματι. Σε κάποιο όμως σημείο του ταξιδιού ξεκαβαλικεύει ο άνθρωπος, αφήνοντας το ραβδί του στη σέλα. Μόλις τον είδε ο γάιδαρος ότι δεν κρατούσε ραβδί άρχισε πάλι τα ίδια... Θύμωσε ο άνθρωπος, παίρνει το ραβδί και δίνει ένα γερό ξύλο στο γαϊδαρο, που δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς παρά να ξανασυμμορφωθεί.. Έτσι και με το σώμα μας. Όταν είναι ατίθασο και σε κάνει να ξεφεύγεις από το δρόμο του Θεού, να το χτυπάς με τη νηστεία και θα ορθοποδήσει και να του την επιβάλλεις πάντα μαζί με το φόβο του Θεού.

(NEON MHTEPIKON)

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

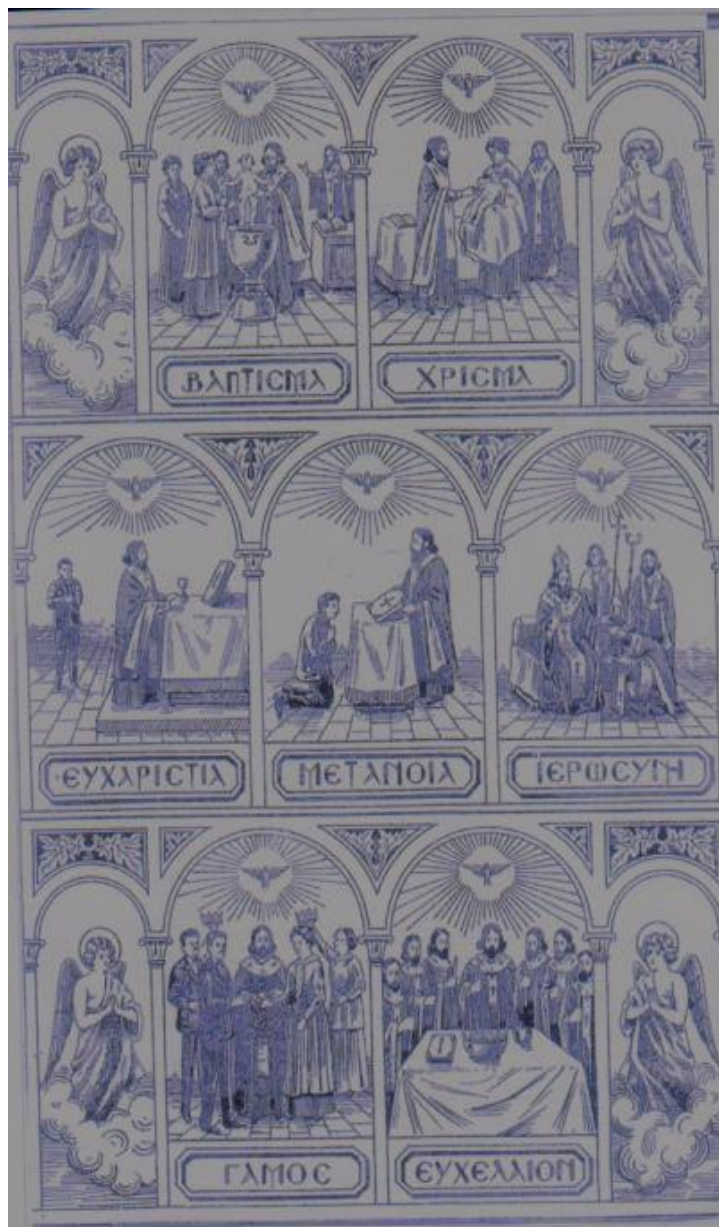
Αν σχισθεί το φόρεμά σου, το πετάς;

Ένας στρατιώτης ρώτησε τον αββά Μιώς αν δέχεται ο Θεός τη μετάνοια του ανθρώπου· και ο αββάς, αφού τον κατήχησε με ωφέλιμα λόγια, του λέει: «Πες μου, αγαπητέ, αν σχισθεί το φόρεμά σου, το πετάς;». Του λέει: «Όχι· αλλά το ράβω και συνεχίζω να το φοράω». Του λέει τότε ο γέροντας: «Αν λοιπόν εσύ λυπάσαι το ρούχο σου, ο Θεός δε θα λυπηθεί το πλάσμα Του; ».

Ανώτερος όλων είναι ο μετανοών

Αυτός που συναισθάνεται τις αμαρτίες του, είναι ανώτερος από εκείνον που ανασταίνει νεκρούς με την προσευχή του μέσα στον κόσμο. Αυτός που στενάζει μία ώρα για την ψυχή του, είναι ανώτερος από εκείνον που ωφελεί όλο τον κόσμο με τη διδασκαλία του. Αυτός που αξιώθηκε να δει την πραγματική πνευματική του κατάσταση, είναι ανώτερος από εκείνον που αξιώθηκε να δει τους Αγγέλους· γιατί αυτός βλέπει με τους νοερούς οφθαλμούς της ψυχής, ενώ εκείνος βλέπει με τους σωματικούς οφθαλμούς.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ

Ένας μικρούλης έριξε στην άκρη του γιαλού το όμορφο караβάκι του. Δεν πρόσεξε, όμως, κι έτσι το караβάκι απομακρύνθηκε, χωρίς να προλάβει να το πιάσει. Τότε ο πατέρας του πήρε πέτρες και τις πετούσε μπροστά από το караβάκι. Ο μικρός στην αρχή δεν κατάλαβε κι απόρησε γι' αυτό το πετροβόλημα. Αλλά δεν άργησε να εννοήσει. Οι πέτρες έπεφταν πέρα από το караβάκι, χωρίς να το χτυπούν. Και με τα κυματάκια, που προκαλούσαν, το έφερναν σιγά-σιγά πίσω στην ακρογιαλιά. Κι έτσι ο μικρός με μεγάλη χαρά το πήρε πάλι στην αγκαλιά του. Πολλές από τις θλίψεις που μας βρίσκουν μοιάζουν μ' αυτό το πετροβόλημα. Είναι οι πέτρες που ρίχνει ο Θεός, σαν απομακρυνθούμε από κοντά Του, για να γυρίσουμε σ' Αυτόν.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Να προσφέρεις:

Στους εχθρούς σου: συγχώρεση.

Στους φίλους σου: την καρδιά σου.

Στα παιδιά σου: καλό παράδειγμα.

Στους κακούς: ανοχή.

Στον πατέρα σου: υπακοή.

Στη μητέρα σου: αισθήματα.

Στον εαυτό σου: σεβασμό.

Σε όλους: αγάπη.

ΝΗΣΤΙΣΙΜΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΚΙΑ

Υλικά:

100γρ. σταφίδες (τις αφήνουμε σε λικέρ για μία νύκτα),

3 κουταλιές της σούπας κονιάκ, 400γρ. κουβερτούρα,

150γρ. χοντροκομμένα και καβουρδισμένα αμύγδαλα,

3 κουταλιές της σούπας ψιλοκομμένα φρούτα γλασέ.

Εκτέλεση:

Αναμιγνύουμε όλα τα υλικά μαζί και τα πλάθουμε σε μπαλάκια. Τα τυλίγουμε σε τρούφα σοκολάτα και τα αφήνουμε λίγο να στεγνώσουν.